

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/4/2018
Identifikačné číslo spisu:	5307206583
Dátum vydania rozhodnutia:	30.08.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5307206583.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne Q. S., narodenej X. X. XXXX, bývajúcej v V., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. Antonom Kupšom, advokátom so sídlom v Čadci, Moyzesova 34, proti žalovanému ABEL plus, spol. s r. o., so sídlom v Podvysokej 310, IČO: 31 645 275, o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10C/49/2007, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. marca 2017 sp. zn. 6Co/218/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca rozsudkom z 12. apríla 2016 č. k. 10C/49/2007-327 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 479,14 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti (v prísudku nad priznanú sumu do sumy 780,69 eur a v časti príslušenstva) žalobu zamietol. Pokiaľ ide o vecnú aktívnu legitimáciu žalobkyne v tomto konaní dospel k záveru, že je daná jej aktívna legitimácia, lebo pôvodná žalobkyňa Q. K. spolu s darovanými nehnuteľnosťami previedla na ňu aj všetky práva a povinnosti s darovanými nehnuteľnosťami spojené, včítane práv a povinností vyplývajúcich z daného súdneho konania. Vychádzajúc zo zistenia, že žalovaný využíval parcely, za užívanie ktorých žalobkyňa uplatňuje svoj nárok, na poľnohospodárske účely, priznal žalobkyni sumu 479,14 eur ako súčet bezdôvodného obohatenia za pomernú časť roku 2005 a za roky 2006 a 2007 a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol. Právne vec posúdil podľa § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

2. Krajský súd v Žiline rozsudkom z 29. marca 2017 sp. zn. 6Co/218/2016 na odvolanie žalovaného rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku v rozsahu sumy 462,34 eur zmenil tak, že žalobu zamietol a rozhodol o trovách prvoinstančného a odvolacieho konania. Na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že k postúpeniu pohľadávky na podklade riadneho dvojstranného právneho úkonu medzi pôvodnou a súčasnou žalobkyňou nedošlo. Takýto prejav nemohol byť nahradený len

jednostranným prehlásením, ktorý úkon nemá žiadne právne následky. Rozsudok súdu prvej inštancie preto podľa § 388 C. s. p. zmenil v rozsahu vymedzenom v odvolaní tak, že žalobu okrem sumy 16,80 eur zamietol. O náhrade trov rozhodol s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 C. s. p. a § 255 ods. 2 C. s. p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Navrhla rozsudok odvolacieho súdu zrušiť. V dovolaní uviedla, že ho podáva podľa § 421 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Nesúhlasila s názorom odvolacieho súdu, z ktorého pri zmeňujúcom rozhodnutí vychádzal. Trvala na tom, že v danom prípade nešlo len o prevod viazaný k veci, ale aj o prevod práv a povinností zo súdneho konania. Prejav vôle urobený jej právnou predchodkyňou bolo potrebné vykladať v zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to podľa vôle postupiteľa.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že podľa jeho názoru rozsudok odvolacieho súdu vychádza z náležite zisteného stavu veci a aj z jej správneho právneho posúdenia. Preto navrhol dovolanie žalobkyne ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

6. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

8. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. V preskúmvanej veci žalobkyňa odôvodňovala prípustnosť dovolania § 421 ods. 1 C. s. p.

9. Podľa § 422 ods. 1 písm. a) a b) C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

10. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy.

11. V preskúmvanej veci bol dovolaním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej o peňažnom plnení vo výške 462,34 eur. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (18. 10. 2007) bola 269 eur. Dovolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (2690 eur). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a) C. s. p. vylúčená.

12. Najvyšší súd so zreteľom na uvedené ňou podané dovolanie podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako

neprípustné odmietol.

13. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému úspešnému v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti žalobkyni zaplatiť náhradu týchto trov s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.